

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Lubice Filovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľky **J. S.**, prechodne bytom Č., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 20. augusta 2009, č.k. 25Sd/111/2009 – 31, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 20. augusta 2009, č.k. 25Sd/111/2009–31, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 27.marca 2009, ktorým odporkyňa podľa §73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky o zvýšenie invalidného dôchodku z dôvodu, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia je navrhovateľka naďalej invalidná podľa § 71 ods.1 zákona s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45%. Súčasne potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 29.júna 2009, ktorým odporkyňa v priebehu

preskúmacieho konania zvýšila sumu invalidného dôchodku navrhovateľky od 9. júna 2009 na 157,10 € mesačne z dôvodu, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia je navrhovateľka od 9. júna 2009 invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55%.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia z 9. júna 2009 v zdravotnom stave navrhovateľky z hľadiska postihnutia ľavej dolnej končatiny nedošlo k zhoršeniu rozhodujúceho zdravotného postihnutia – pretrvávajú známky dystónie ľavej dolnej končatiny, ktorú možno prirovnať k ťažkej monoparéze s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na dolnej hranici rozpätia 45 % podľa kapitoly VI., oddiel B, položka 5 písm. c) prílohy č.4 zákona. Vzhľadom na ročnú liečbu navrhovateľky u psychiatra pre stredne závažnú organickú poruchu nálady posudkový lekár zvýšil mieru poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť od 9. júna 2009 o 10 % na celkovo 55 %. Krajský súd dospel k záveru, že navrhovateľkou predložené odborné lekárske nálezy nehodnotia jej zdravotný stav odlišne od hodnotenia stavu posudkovými lekármi, preto obe rozhodnutia odporkyne potvrdil.

Navrhovateľka v odvolaní proti rozsudku namietala, že nie je schopná sa nikde zamestnať, je ťažko zdravotne postihnutá, chodí za pomoci francúzskych barlí a v septembri nastupuje na hospitalizáciu. Dodatočne predložila prepúšťacie správy z neurologickej a psychiatrickej kliniky FNM v M. (kde bola hospitalizovaná na odporúčanie neurológov na diagnostické doriešenie) a lekárske správy z kontrolných vyšetrení. Žiadala o opätovné posúdenie jej zdravotného stavu a priznanie plného invalidného dôchodku od 18. decembra 2007.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Predmetom preskúmania bola zákonnosť rozhodnutí odporkyne vo veci zvýšenia invalidného dôchodku navrhovateľky.

Podľa § 71 ods.1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 112 ods. 4 zákona dávka sa vypláca v nižšej sume alebo vo vyššej sume, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na nárok na výplatu dávky.

Navrhovateľka bola uznaná invalidnou podľa § 71 ods. 1 zákona od 13. augusta 2007 s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % a od uvedeného dňa jej bol priznaný invalidný dôchodok. Pri kontrolnej lekárskej prehliadke dňa 30. októbra 2008 bola uznaná naďalej invalidnou podľa § 71 ods. 1 zákona s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % a túto skutočnosť jej odporkyňa oznámila písomne dňa 18. decembra 2008 s tým, že naďalej sa jej vypláca invalidný dôchodok v nezmenenej sume. Keďže navrhovateľka podaním z 8. januára 2009 nesúhlasila s posúdením jej zdravotného stavu, odporkyňa považovala uvedené podanie za žiadosť o zvýšenie jej invalidného dôchodku.

Zdravotný stav navrhovateľky posúdil posudkový lekár Sociálnej poisťovne, pobočky v Martine 6. februára 2009 a 6. marca 2009 so záverom, že nebolo dokumentované zhoršenie jej zdravotného stavu. Posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Žiline dňa 9. júna 2009 po odbornom vyšetrení navrhovateľky a po zohľadnení výsledkov predložených vyšetrení konštatoval, že rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky (ťažká monoparéza) sa nezhoršilo, vzhľadom na liečbu navrhovateľky psychiatrom pre poruchy nálad však od 9. júna 2009 zvýšil percentuálnu mieru jej poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 10 %.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu posudkoví lekári v posudkoch vyhodnotili zdravotnú dokumentáciu navrhovateľky vrátane najnovších odborných vyšetrení a zohľadnili ňou namietané zdravotné ťažkosti. Závery ich posudkov čo do vyhodnotenia zdravotného stavu nie sú v rozpore s nálezmi odborných lekárov, ktoré navrhovateľka predložila, sú presvedčivé a logicky odôvodňujú určenie celkovej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 55 % až od 9. júna 2009. Posudkoví lekári zhodne konštatovali, že z doložených vyšetrení vyplýva, že u navrhovateľky ide o ťažkú monoparézu, ktorá má sekundárne dôsledky (osteopéniu a malabsorpciu), pričom reumatické postihnutie bolestivých kĺbov nebolo potvrdené a zhodli sa v závere, že zdravotný stav navrhovateľky jej umožňuje vykonávať len práce bez väčšej fyzickej a psychickej námahy, bez preťažovania dolných končatín a osového aparátu, bez dlhodobého státia a chôdze, bez zdvíhania a prenášania

bremien, môže však vykonávať v rámci rekvalifikácie práce pokladníčky, telefonistky, resp. informátorky a pod. Samotný zákaz, prípadne iba obmedzenie vykonávania určitých prác podľa zákona nepodmieňuje mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nad 70%.

Navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla také skutočnosti, ktoré by spochybnili záver posudkov posudkových lekárov. Iné závery nevyplývajú ani z prepúšťacích správ z hospitalizácie na neurologickej a psychiatrickej klinike, ktoré navrhovateľka predložila v priebehu odvolacieho konania. Vzhľadom na uvedené ani odvolací súd nezistil dôvody na opätovné prešetrenie zdravotného stavu navrhovateľky, rozhodnutia odporkyne preto považoval za zákonné a rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľka v ňom nebola úspešná a odporkyňi náhrada trov nepatrí.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 28.apríla 2010

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová